

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้และความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้สื่อสมัยใหม่ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเว็บบล็อก” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้ดังนี้

รูปแบบการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบวัดผลครั้งเดียว (One - Shot Case Study)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1,774,375 คน¹

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตร Taro Yamane² ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 และกำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ร้อยละ 5 หรือ 0.05 ดังนี้

¹สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, “การสำรวจเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) พ.ศ.2549,” <<http://www.nso.go.th>>, พฤศจิกายน 2550.

²ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2538), น. 297.

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งแทนค่าได้ดังนี้

$$n = \frac{1,774,375}{1 + 1,774,375 (0.05)^2}$$

$$= 399.90$$

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลาก เพื่อให้ได้เขตที่เป็นตัวแทนมาจำนวน 10 เขต จากจำนวนเขตปกครองทั้งสิ้น 50 เขต

ผลการจับฉลาก ได้เขตที่เป็นตัวแทน ดังนี้

1. เขตปทุมวัน	2. เขตบางรัก
3. เขตจตุจักร	4. เขตวังทองหลาง
5. เขตหนองจอก	6. เขตบางเขน
7. เขตดินแดง	8. เขตคลองเตย
9. เขตบางนา	10. เขตบางกอกน้อย

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ใช้เว็บไซต์ในแต่ละเขต ๆ ละ 40 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละสถานที่ อาทิ สถานที่ราชการ ห้างสรรพสินค้า สถานศึกษา ที่อยู่อาศัย ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

1. เขตปทุมวัน ได้แก่ ย่านห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง
2. เขตบางรัก ได้แก่ ย่านสีลม
3. เขตจตุจักร ได้แก่ ย่านสถานีรถไฟฟ้ามหานคร
4. เขตวังทองหลาง ได้แก่ ย่านทาวนอินทาวน์
5. เขตหนองจอก ได้แก่ ย่านมหาวิทยาลัยมหานคร
6. เขตบางเขน ได้แก่ ย่านมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
7. เขตดินแดง ได้แก่ ย่านห้างสรรพสินค้าเอสพลานาด
8. เขตคลองเตย ได้แก่ ย่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
9. เขตบางนา ได้แก่ ย่านห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล บางนา
10. เขตบางกอกน้อย ได้แก่ ย่านท่าน้ำศิริราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง (Self Administered Questionnaire) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์ ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้ง ช่วงเวลาที่เขียนประสบการณ์ในการเขียนบล็อก และสถานที่ที่ใช้เขียน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคาดหวังประโยชน์ต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้
เว็บบล็อกของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านต่าง ๆ จำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งเป็นความคาดหวังในด้านต่าง ๆ
ดังนี้

ด้านการติดต่อสื่อสาร	ข้อคำถามที่ 1-6
ด้านการจัดการความรู้	ข้อคำถามที่ 7-12
ด้านการประกอบอาชีพ	ข้อคำถามที่ 13-19
ด้านการพักผ่อนและความบันเทิง	ข้อคำถามที่ 20-25

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากร
แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เว็บบล็อกแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

1.1 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีจำนวนครั้งที่เขียน
บล็อกต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

1.2 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีจำนวนครั้งที่เขียน
บล็อกต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

1.3 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีจำนวน
ครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

1.4 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีจำนวนครั้งที่เขียน
บล็อกต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

1.5 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีจำนวน
ครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

1.6 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีระยะเวลาเฉลี่ยใน
การเขียนบล็อกต่อครั้งแตกต่างกัน

1.7 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีระยะเวลาเฉลี่ยใน
การเขียนบล็อกต่อครั้งแตกต่างกัน

1.8 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมี
ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งแตกต่างกัน

1.9 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีระยะเวลาเฉลี่ยใน
การเขียนบล็อกต่อครั้งแตกต่างกัน

1.10 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้เว็บบล็อก ได้แก่ จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์ และระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้ง

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความคาดหวังประโยชน์จากการใช้เว็บบล็อกแตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

2.1 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกแตกต่างกัน

2.1.1 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

2.1.2 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการจัดการความรู้แตกต่างกัน

2.1.3 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

2.1.4 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการพักผ่อนและความบันเทิงแตกต่างกัน

2.2 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกแตกต่างกัน

2.2.1 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

2.2.2 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการจัดการความรู้แตกต่างกัน

2.2.3 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

2.2.4 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการพักผ่อนและความบันเทิงแตกต่างกัน

2.5.4 ผู้ใช้เว็บบล็อกในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการพักผ่อนและความบันเทิงแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการจัดการความรู้ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพักผ่อนและความบันเทิง

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการใช้เว็บบล็อกมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

3.1 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก

3.1.1 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการติดต่อสื่อสาร

3.1.2 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการจัดการความรู้

3.1.3 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการประกอบอาชีพ

3.1.4 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการพักผ่อนและความบันเทิง

3.2 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก

3.2.1 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการติดต่อสื่อสาร

3.2.2 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการจัดการความรู้

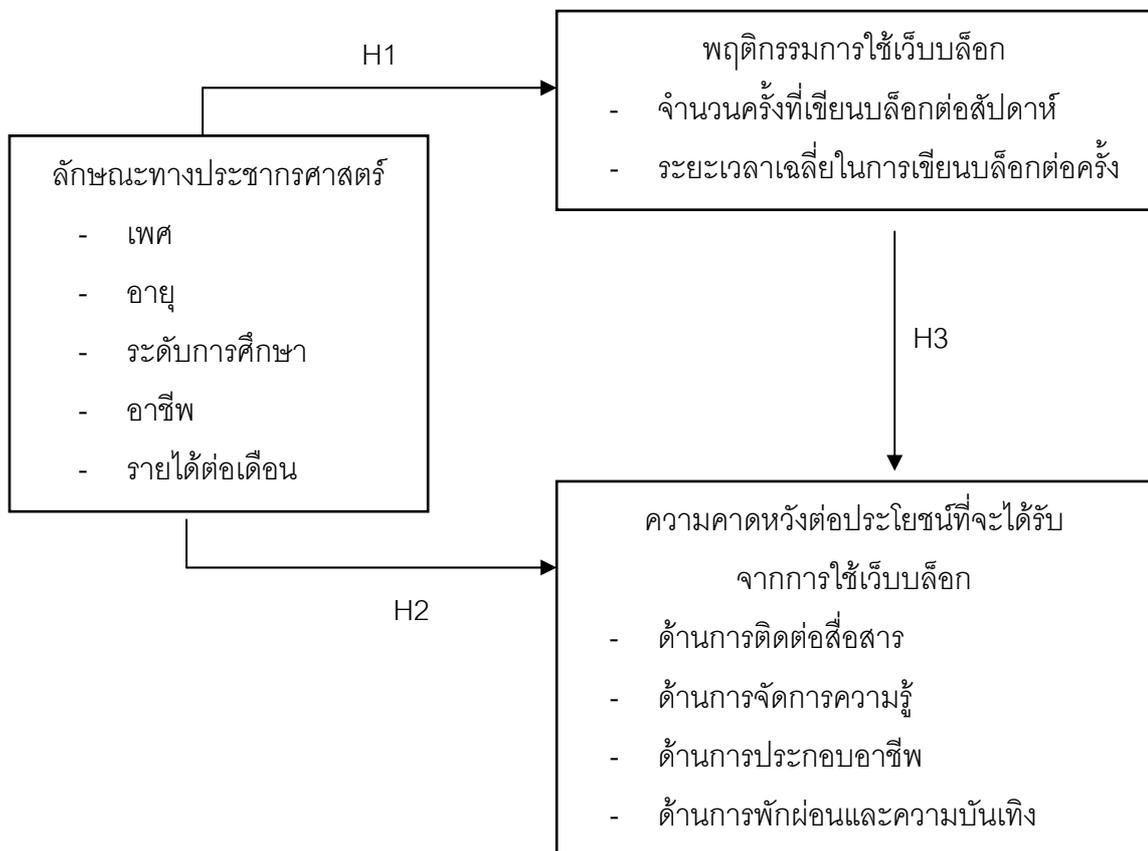
3.2.3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อกด้านการประกอบอาชีพ

3.2.4 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อกด้านการพักผ่อนและความบันเทิง

ตัวแปร คือ พฤติกรรมการใช้เว็บบล็อก ได้แก่ จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์ และระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้ง และความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับการใช้เว็บบล็อก ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการจัดการความรู้ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการพักผ่อนและความบันเทิง

แผนภาพที่ 3.1

แสดงกรอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

การวัดค่าตัวแปร

การวัดตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์

- 1.1 เพศของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้
 - เพศชาย
 - เพศหญิง
- 1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้
 - ต่ำกว่า 18 ปี
 - 18 – 25 ปี
 - 26 – 35 ปี
 - 36 – 45 ปี
 - มากกว่า 45 ปี
- 1.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้
 - นักเรียน นิสิต นักศึกษา
 - ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน
 - ค้าขาย/เจ้าของกิจการ
 - รับจ้าง/งานอิสระ
 - ไม่ประกอบอาชีพ/ว่างงาน
 - อื่น ๆ (ระบุ) _____
- 1.5 รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้
 - ต่ำกว่า 5,000 บาท
 - 5,001 – 15,000 บาท
 - 15,001 – 25,000 บาท
 - 25,001 – 35,000 บาท

- มากกว่า 35,000 บาท

การวัดตัวแปรพฤติกรรมการใช้เว็บบล็อก

2.1 จำนวนครั้งที่เขียนบล็อกต่อสัปดาห์ แบ่งได้ดังนี้

- 1 – 3 ครั้ง

- 4 – 6 ครั้ง

- 7 – 10 ครั้ง

- มากกว่า 10 ครั้ง

2.2 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเขียนบล็อกต่อครั้ง แบ่งได้ดังนี้

- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

- 1 – 3 ชั่วโมง

- 4 - 6 ชั่วโมง

- 7- 10 ชั่วโมง

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังสอบถามถึงพฤติกรรมการใช้เว็บบล็อกของกลุ่มตัวอย่างในด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบด้วย ได้แก่ ช่วงเวลาที่เขียน ประสบการณ์ในการเขียนบล็อก และสถานที่ที่ใช้เขียนบล็อก โดยในส่วนนี้จะไม่นำมาใช้ทดสอบสมมติฐาน แต่จะนำมาใช้เพื่ออธิบายประกอบและจะนำเสนอข้อมูลในรูปความถี่และร้อยละ

การวัดตัวแปรความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก

ผู้ศึกษาประเมินความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข้อความอันแสดงถึงความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้น้ำหนักจากมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากสูงที่สุด ถึงต่ำที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คาดหวังสูงที่สุด	ให้	5	คะแนน
คาดหวังสูง	ให้	4	คะแนน
คาดหวังปานกลาง	ให้	3	คะแนน
คาดหวังต่ำ	ให้	2	คะแนน
คาดหวังต่ำที่สุด	ให้	1	คะแนน

จากนั้นได้ใช้เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายของระดับของความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บไซต์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดเกณฑ์แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

1.00-1.80 หมายถึง มีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับต่ำที่สุด

1.81-2.60 หมายถึง มีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับต่ำ

2.61-3.40 หมายถึง มีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับปานกลาง

3.41-4.20 หมายถึง มีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับสูง

4.21-5.00 หมายถึง มีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับสูงที่สุด

การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

1. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ในส่วนของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) ตลอดจนความครอบคลุมของประเด็นคำถาม

2. ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-Test) กับกลุ่มคนที่ใช้เว็บไซต์ จำนวนทั้งสิ้น 30 คน แล้วจึงนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ในส่วนที่ 3 โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของ Cronbach³ ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

³เรื่องเดียวกัน, น. 200.

$$\sum s_i^2 = \text{ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ}$$

$$s_t^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนรวม}$$

ในการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8722 ซึ่งจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือ (Reliability Coefficient) ของแบบสอบถาม ผลที่ได้นั้นมีค่ามากกว่า 0.8 ซึ่งมีค่าความน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว จึงส่งไปลงรหัส (Coding) และคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ และอธิบายผลการศึกษา โดยแยกออกเป็น

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง

- ลักษณะทางประชากรศาสตร์
- พฤติกรรมการใช้เว็บบล็อก
- ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เว็บบล็อก

โดยจะนำเสนอข้อมูล โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ การทดสอบค่า T (T-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปรอิสระตามสมมติฐานแต่ละข้อ และเมื่อพบความแตกต่างแล้วจะใช้ค่าสถิติของเชฟเฟ (Scheffe) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ส่วนการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร จะใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation)